

M/S

Berlingske

Eddie Skoller

Lysten er tilbage

Bag om Conran

Fra London til København

Marc Hom

Stjernernes fotograf

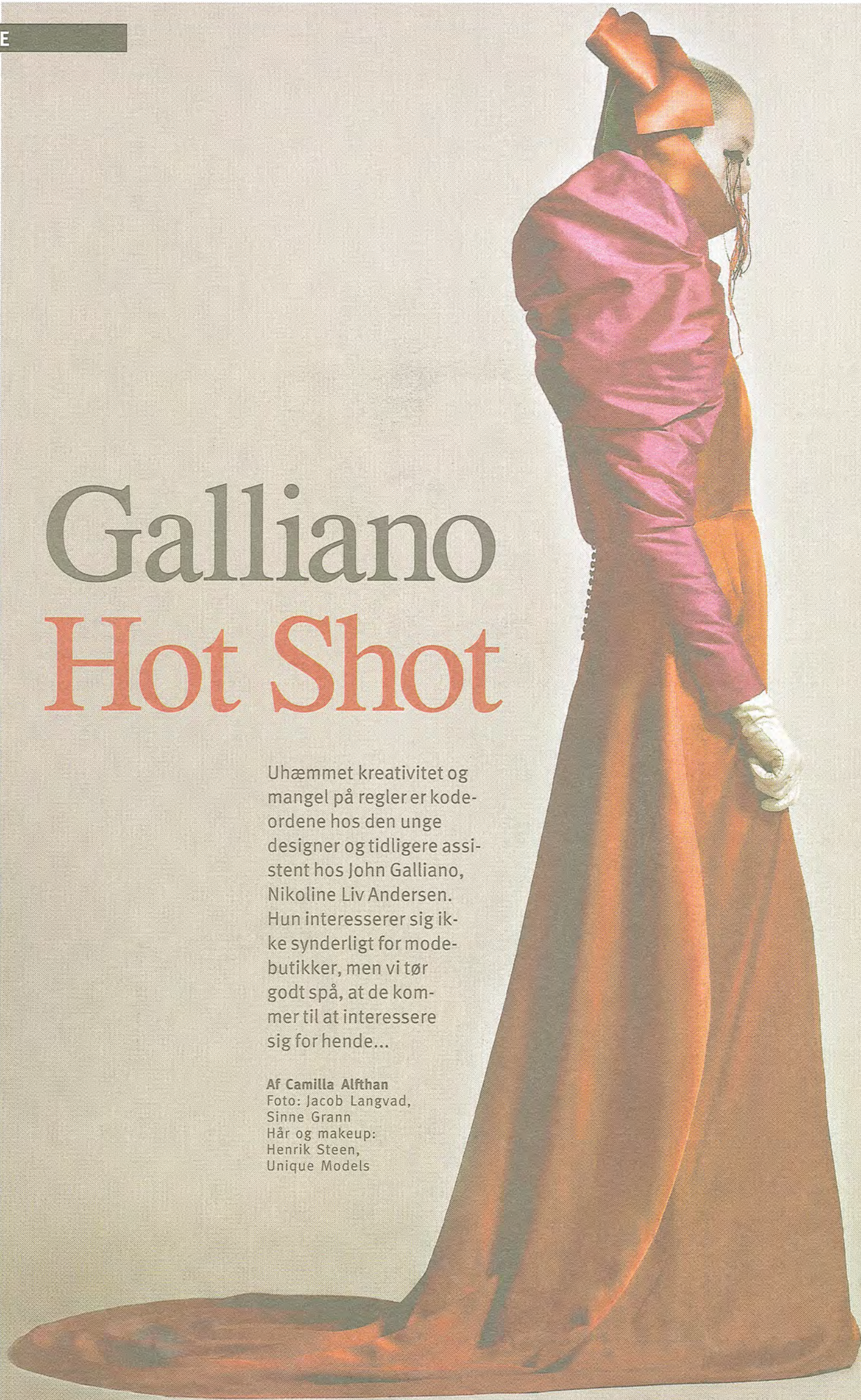
Liv i kludene

Hun startede hos Galliano og er nu gået solo. Mød **Nikoline Liv Andersen**, dansk tøjdesigns næste store.

Galliano Hot Shot

Uhæmmet kreativitet og mangel på regler er kodeordene hos den unge designer og tidligere assistent hos John Galliano, Nikoline Liv Andersen. Hun interesserer sig ikke synderligt for modebutikker, men vi tør godt spå, at de kommer til at interessere sig for hende...

Af Camilla Alftan
Foto: Jacob Langvad,
Sinne Grann
Hår og makeup:
Henrik Steen,
Unique Models



Af at være en ung designer med hele sin karriere foran sig, bruger Nikoline Liv Andersen meget tid på at studere gamle damer. Det italienske Vogues excentriske moderedaktør, Anna Piaggi, er et stilforbillede for hende. Det samme er den danske scene-kunstnerinde, Anne-Marie Helger.

»Jeg har altid elsket at klæde mig ud og sminke mig, og fra jeg var lille, har Anne-Marie Helger været mit idol. Anna Piaggi er tudsegammel, men kan også finde på at gå med blåt hår og utrolige hatte, og det synes jeg er skønt!« siger Nikoline.

Lige nu laver hun et projekt for Saga Furs design-center i Vedbæk, som vil relancere deres Blue Fox – en tyk og korthåret ræv i grå og hvide nuancer. Niko-lines opgave er at finde på



Nikoline Liv Andersens afgangskollektion var en hyldest til barndommen og dens evige leg kontra den voksnes fornuftige verden, og var sponsoreret af Saga Furs og Swarovski.



nye måder at bruge pelsen på, som skal inspirere de store modehuse i Paris, Milano og New York.

»Det er dejligt, at der findes et sted i Danmark, hvor man fyrer den af og arbejder uhæmmet med luksus. Jeg får lov til at gøre, hvad der passer mig, uden at der er nogle grænser eller regler,« fortæller den 27-årige designer.

Dermed befinder hun sig i samme univers som sin parisiske mentor, John Galliano, og forlænger stemningen omkring sommerens afgangprojekt fra Danmarks Designskole, som var en hyldelse til barndommen og til evig leg.

FOR NIKOLINE LIV Andersen handler mode nemlig om kreativitet, og hun kunne lige så godt have været kunstner eller noget andet med en kreativ nerve. Som barn og ung malede hun altid meget, og allerede i gymnasiet vidste hun, at hun skulle være designer. Efter en tur på tegneskole og et par år hos Elise Gug, var Nikoline godt i gang med sit designstudium.

Da hun var 24 år, søgte hun om en praktikplads hos Christian Diors britiske chefdesigner, John Galliano – modens absolutte enfant terrible.

»Jeg fik at vide, at jeg kunne regne med, at der ville gå en måned, før de fik kigget på min ansøgning, og at jeg så skulle vente en måned til, før jeg kunne rykke dem. Men allerede efter otte dage blev jeg ringet op, og ugen efter var jeg i Paris.«

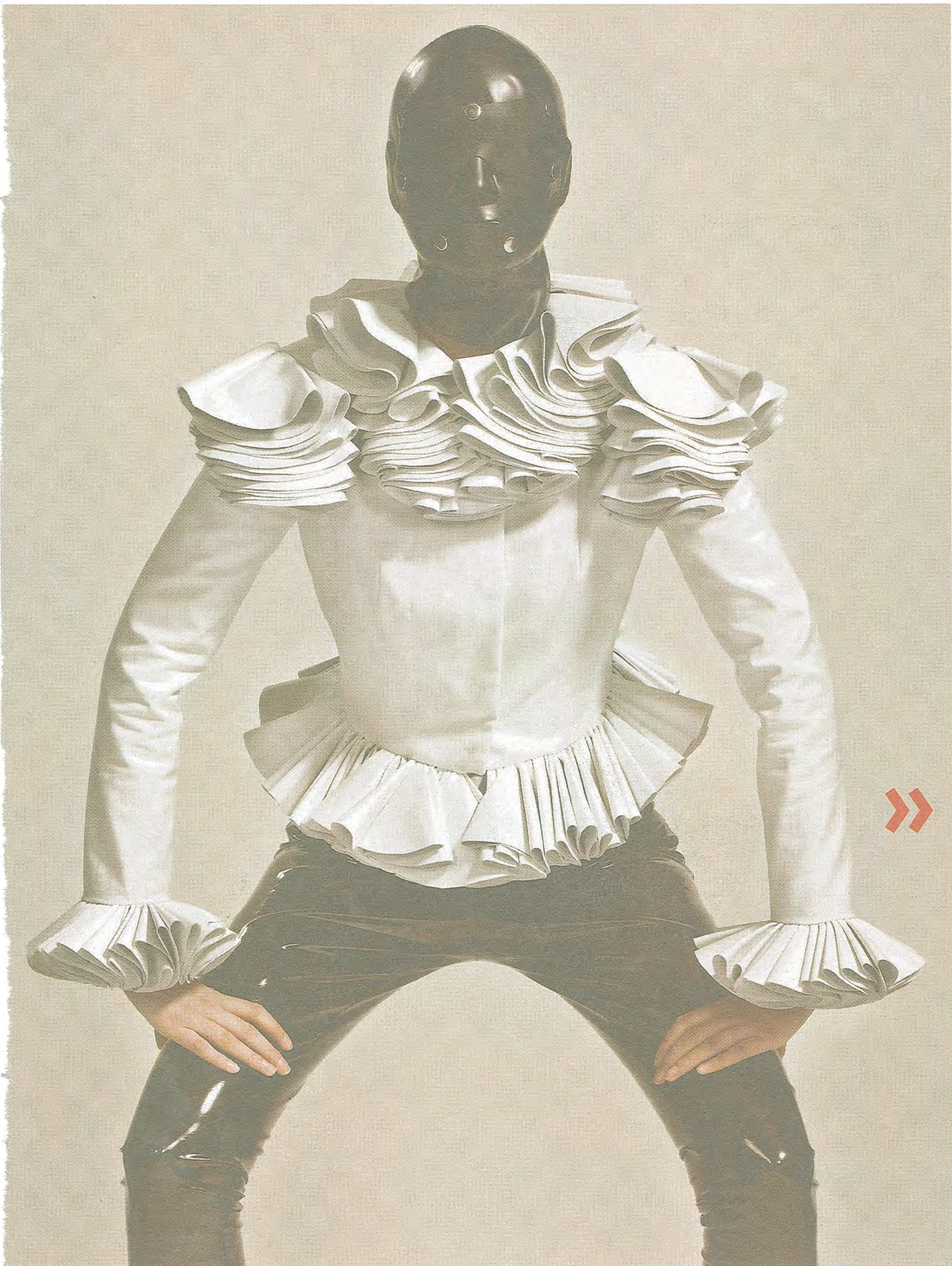
Nikoline havde sendt tre opslag



med fotos, tegninger og materialeprøver, der var sat sammen med limstift og syninger. Arbejdsgangen i Paris viste sig at foregå på samme, gammeldags vis, med saks og blyant og sytråd i stedet for computere. Galliano var venlig og meget affekteret. Miljøet var afslappet, og man arbejdede med det, man var bedst til.

Læretiden varede tre måneder, og Nikoline nåede både at lave haute couture for Dior og prêt-à-porter for Gallianos egen linie. Den ene kollektion var sommertøj, og den anden var til vinteren, men årstiderne flød alligevel sammen i ét.

»Der var både pels og bikinier i begge kollektioner. Og Gallianos prêt-à-porter var ligeså udtryksfuld som hans haute couture for Dior. Temaet var spansk med en masse kropsnære trikot'er med tatoveringer, masser af linge-ri, pelse og spanske flæser og





Nikoline Liv Andersen sammen med Steven Jones, som er modist for flere store modehuse, og det italienske Vogues excentriske redaktør, Anna Piaggi.

volanger. Meget af tiden gik med at lave imagebøger, og samme dag som showet skulle holdes, sad vi ti mennesker rundt omkring et bord og syede pailletter på tøjet. Dior-tøjet var viktoriansk, og der sad vi også en halv time, før det hele startede, og gjorde tøjet færdigt,« fortæller Nikoline.

EFTER SIN AFGANG i sommer har hun været med i Designers Nest-gruppen og udstillet på Scandinavian Design Lab under modeugen i København.

Det amerikanske modewebsite, style.com, har vist Nikolines top, der består af plasticskeer, og samme alternative tøjstykke er blevet fotograferet til avantgardebladet, Pop.

Selv om hun følger med i, hvad de andre modehuse laver, og elsker alt med sko, tasker og smykker, interesserer hun sig ikke for modebutikker. Dels fordi hun ikke har råd til at købe tøjet, dels fordi hun lige så godt kan lave det selv.

»Mode er vildt spændende og en kæmpe drivkraft, bare man ikke bliver slave og ikke tænker selv. Men jeg kan lide

